

Můj sen

Na otázku: „Jaký je můj sen?“ se setkávám často. Vždy se snažím zapřemýšlet a logicky odpovědět, ale většinou je má odpověď nevím. Ale na oplátku vím to, že chci něčeho dosáhnout, že chci pomáhat lidem...

Jako malá jsem si přála být hrdinkou. Něco jako je Spiderman nebo Batman, ale po čase jsem zjistila, že přát si, abych byla hrdinka, co létá a má super jméno není to, co bych chtěla. Ne vždy si lidé uvědomují, že mezi sebou máme trochu jiné hrdiny. V pohádkách takoví neumírají, neriskují život pro někoho jiného, jsou něco jako nesmrtelní. Ale ti naši hrdinové ano, oni riskují své životy jen proto, aby zachránili někoho jiného, někoho cizího. Jsou vzhůru celé noci, aby pomáhali v nouzi. Nejsou to lidé.. Nejsou to hrdinové... Jsou to SUPERHRDINOVÉ! Ne každý je jim vděčný, ale když na to dojde, tak jsou za ně velmi rádi. Nazýváme je doktoři, hasiči a policisté.

Od doby, co jsem pochopila systém hrdinství, jsem věděla, že se musím stát jednou z nich. Tehdy jsem se rozhodla stát se policistkou. Chtěla bych být v zásahové jednotce. Věděla jsem, že pro to musím udělat hodně, vím to i teď. Proto jsem se rozhodla studovat na policejní škole. V přítomnosti jsem v 1. ročníku (2. pololetí) na škole TRIVIS. Samotné školné stojí 21.000,- / na rok. Je to drahé a je toho hodně, ale je to můj sen a já se nemohu jen tak vzdát. Tahle škola je pro mě velká šance a už pro to vím, že jí nezavrhnu a řádně ji dostuduji. Proto mi nepřipadá zbytečné přijmout jakoukoliv finanční pomoc na mé studium a na mou cestu stát se též SUPERHRDINKOU.

Vypracovala: J

Anna (16 let)

6.4. 2020 -